

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 4 grudnia 1991 r.

w sprawie wykładni art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: M. Tyczka — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski (sprawozdawca), T. Dybowski (sprawozdawca), K. Działocha, H. Groszyk, W. Łączkowski, M. Łabor-Soroka, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska, A. Zoll

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 4 grudnia 1991 r. w trybie art. 13 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 45 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) przez wyjaśnienie, czy postanowienia art. 45 ust. 2 wymienionej ustawy stanowiące, że „dotychczasowe przepisy o gospodarce energetycznej pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami” — upoważniają jednostki powołane do dostarczania energii elektrycznej, ciepłej lub paliw gazowych do stosowania zasad zawartych w § 18 ust. 1 zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 24 sierpnia 1964 r. w sprawie zasad przyłączania do wspólnej sieci urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, rozdzielania i odbioru energii elektrycznej i ciepłej oraz paliw gazowych (Monitor Polski Nr 62, poz. 286), które stanowią, że „urządzenia przyłącza i odcinki sieci bez względu na to, czyim kosztem zostały wykonane, stanowią własność Państwa i przechodzą w zarząd i użytkowanie zarządzającego wspólną siecią”, a w szczególności czy stanowią nadal podstawę do nieodpłatnego przejmowania tych urządzeń, jeśli wybudowane zostały kosztem odbiorców energii — w sytuacji, gdy doszło do zmiany Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (ustawa

z dnia 29 grudnia 1989 r., Dz. U. Nr 75, poz. 444) i gdy art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi o ochronie własności i dopuszcza wywłaszczenie na cele publiczne tylko za słusznym odszkodowaniem?

ustalił:

1. Art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) nie stanowi podstawy prawnej do stosowania § 18 ust. 1 zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 24 sierpnia 1964 r. w sprawie zasad przyłączania do wspólnej sieci urządzeń do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, rozdzielania i odbioru energii elektrycznej i ciepłej oraz paliw gazowych (Monitor Polski Nr 62, poz. 286) upoważniającego zakłady energetyczne zarządzające wspólną siecią i dostarczające energię lub paliwa do nieodpłatnego przejmowania urządzeń przyłącza i odcinków sieci zbudowanych kosztem odbiorców energii (paliwa) jako stanowiących własność Państwa.
2. Stosunki między tymi zakładami a odbiorcami energii lub paliwa, na których koszt wykonane zostały urządzenia przyłącza i odcinki sieci w celu poboru energii lub paliwa ze wspólnej sieci, w zakresie własności przyłączonych urządzeń i rozliczenia poniesionych kosztów podlegają ocenie na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, H. Groszyk, W. Łączkowski, M. Łabor-Soroka, L. Łukaszuk, R. Orzechowski, J. Zakrzewska, A. Zoll*